

Г'всний п'ть, високъ, г'омайва;

Гл'бда, чоди ся, окаява

Краснит'б онезь стр'вонини,

Онезь славни развалини,

Царювит'б ны палати,

Старинит'б ны богати,

Тишината средъ влад'бе;

В'т'зр'г'тъ само люл'бе

Листовет'б,

Въ д'збовет'б;

Шума малко шумули,

Р'вка громко жубури;

Тукъ, тамя, по една птица

Прил'вн'тъ, бухалъ, кукувица.

Ахъ да човаше: Уж!!!...

Крицъ! Крицъ! Кук-ку-мая! Буг-ху-хууу!

.
.

С'бка че и т'в заплакват'б

Раната що с' изд'ълба

Въ радость-т'ж ни, въ весельба;

Не щ'л'тъ в'всело да из'ъркват'б

Въ туй жалостно време,

По вся наше земе.